

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum modestia sit pars temperantiæ? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

sed dicitur saeuus circa ¶ veritatem, propter aliquam ¶ al. seuz
 similitudinem sauitiæ, quæ non est diminutua pe- ritatem
 narum.

Ad tertium dicendum, quod remissio in punien-
 do non est vitium, nisi in quantum prætermitti-
 tur ordo iustitiæ, quo aliquis deberet puniri pro-
 pter culpam quam excedit crudelitas. Sauitia au-
 tem penitus hunc ordinem non attendit. Vnde re-
 missio punitionis directè opponitur crudelitati, non
 autem sauitiæ.

QVÆST. CLX.

De Modestia, in duos articulos diuisa.

DEinde considerandum est de modestia. Et primo
 de ipsa in communi. Secundo, de singulis quæ
 sub ea continentur.

¶ Circa primum quærentur duo.

¶ Primo, verum modestia sit pars temperantiæ?

¶ Secundo, quæ sit materia modestiæ.

ARTIC. I.

Verum Modestia sit pars temperantiæ?

AD primum sic proceditur. Videtur, quod mo-
 destia non sit pars temperantiæ. Modestia,
 enim à modo dicitur. Sed in omnibus virtutibus re-
 quiritur modus. Nam virtus ordinatur ad bon-
 um. Bonum autem, vt August. dicit* in lib. de
 Natura boni, consistit in modo, specie & ordine.
 Ergo modestia est generalis virtus. Non ergo debet
 poni pars temperantiæ.

¶ 2 Præterea, Laus temperantiæ videtur confi-
 sere præcipue in quadam moderatione. Ex hac au-
 tem sumitur nomen modestiæ. Ergo modestia est
 idem quod temperantia, & non pars eius.

¶ 3 Præterea, Modestia videtur consistere circa
 proximorum correctionem, secundum illud 2 ad Ti-
 moth. 2. Seruum Dei non oportet ligare, sed man-
 uerum esse ad omnes: cū modestia corripientem eos
 qui resistunt veritati, Sed correctio delinquentium,
 qui resistunt veritati, Sed correctio delinquentium.

Z 3 est

776

Supra 9.
 142. Et 2
 d. 94. q. 2
 a 1. ad 3.
 Et 3. dif.
 33. q. 7.
 a. 2. q. 2.
 10. Et ad
 7. Et ad
 Ti. 3. 10. 2
 6. 3. 10. 6.

9.33. a. 1 est actus iustitiæ vel charitatis, ut supra habitum est *.
Ergo videtur quod modestia magis sit pars iustitiæ,
quàm temperantiæ.

*lib. 2 de
Inuen. in
fol. 3. an-
te fin.
9.141. a.
4 et 157
ar. 3.
SED contra est, quod Tullius * ponit modestiam
partem temperantiæ.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra
dictum est *, temperantiæ moderationem adhibet
circa ea, in quibus difficillimum est moderari, scilicet
circa concupiscentias delectationum tactus. Abi-
cunque autem est aliqua virtus specialiter circa ali-
quod maximum, oportet esse aliam virtutem circa
ea quæ mediocriter se habent: eo quod oportet,
quantum ad omnia, vitam hominis secundum vir-
tutes esse regulatam: sicut supra dictum est *, quod
magnificentia est circa magnos sumptus pecuniarum,
præter quam est necessaria liberalitas, quæ fit circa
mediocres sumptus. Unde necessarium est quod sit
quædam virtus moderatiua in alijs mediocribus, in
quibus non est ita difficile moderari. Et hæc virtus
vocatur modestia, & adiungitur temperantiæ tam-
quam principali.

9.134. a.
3. ad 1.

Ad primum ergo dicendum, quod nomen com-
mune quandoque appropriatur his quæ sunt infima:
sicut nomen commune angelorum appropriatur in-
fimo ordini angelorum. Ita etiam & modus qui
communiter observatur in qualibet virtute, approp-
riatur specialiter virtuti, quæ in minimis modum
ponit.

Ad secundum dicendum, quod aliqua indigent
temperatione, propter suam vehementiam: hoc
forte vinum temperatur. Sed moderatio requiritur
in omnibus. Et ideo temperantiæ magis adhibet
ad passiones vehementes, modestia verò me-
diocres.

Ad tertium dicendum, quod modestia accipitur ibi
modo communiter sumpto, prout requiritur in omni-
bus virtutibus.